

PAROCHIES DEURNE-ZUID : HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT , H. PIUS X , SINT-JOZEF EN SINT- ROCHUS.

HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT.

Eucharistie- en gebedsvieringen.

Elke week op zondag om 9.30 u. eucharistieviering
4e zondag van de maand om 9.30 u. gebedsviering
3^e zondag van de maand koffie na de viering.

HEILIGE PIUS X

Zaterdag 12 juni. Onbevlekt Hart van Maria.

17.00 u. Avondviering

Zondag 13 juni. Elfde Zondag door het jaar.

11.15 u. Plechtige hoogmis .

Zaterdag 13 juni. Elfde Zondag door het jaar.

17.00 u. Avondviering

SINT-JOZEF

11^e zondag door het jaar (B)

Zaterdag 12 juni 18u woord- en communiedienst

Zondag 13 juni 11u45 woord- en communiedienst

SINT ROCHUS

Zaterdag 12 juni. Onbevlekt Hart van Maria.

08.00 u. Ochtendviering.

18.00 u. Avondviering.

Zondag 13 juni. Elfde Zondag door het jaar.

08.30 u. Ochtendviering

09.30 u. Hoogmis.

Maandag 14 juni.

08.00 u Ochtendviering

Dinsdag 15 juni.

08.00 u. Ochtendviering

Woensdag 16 juni. H. Lutgardis.

08.00 u. Ochtendviering

Donderdag 17 juni.

8.00 u. Ochtendviering

Vrijdag 18 juni.

08.00 u. Ochtendviering

Zaterdag 19 juni. H. Romualdus.

08.30 u. Ochtendviering

18.00 u. Avondviering

Zondag 20 juni. Twaalfde Zondag door het Jaar.

08.30 u. Ochtendviering

09.30 u. Hoogmis.

Het interieur van onze kerk, een lang verhaal, want na het plaatsen van de torenspits was het geld op.

Toen onze kerk onderdak stond wou men ze zo snel mogelijk in gebruik nemen. Op 18 juli 1893 werd de kerk geopend voor de eredienst. Men had toen al wegens de financiële toestand moeten inbinden (inkorten) met de torenspits en een bakstenen vloer in de kerk gelegd. En voor de noodzakelijke aankleding had men het noodaltaar en de stoelen uit de houten kapel op de Herentalsebaan gehaald. Het verhaal van het interieur is een lang verhaal, het zou 19 jaar duren. Onze kerk is een typische kruiskerk. Dat wil zeggen dat de plattegrond van onze kerk een kruisvorm heeft gevormd door het hoogkoor, het schip en twee dwarsbeuken. Door de plaats van de kolommen heeft onze kerk ook twee zijbeuken. Dit is de lange ruimte tussen de rij kolommen en de zijmuren. De meeste kerken zijn kruiskerken. In het hoogkoor staat het hoogaltaar in het meest oostelijk gelegen deel van de kerk. Het hoogkoor is afgescheiden van het schip van de kerk door een niveauverschil van een trede. Ter hoogte van de deuren aan de sacristie en de misdienaars kleedruimte is er nog een niveauverschil van een trede. Het hoogkoor was oorspronkelijk voor de geestelijken en hun mannelijke assistenten de misdienaars. Het schip van de kerk was de plaats waar de kerkgangers plaats namen. In november 1893 bestelde de Kerkfabriek dan een hoogaltaar bij beeldhouwer L. Beutels uit Turnhout. Kostprijs 10.153,15 Bfr. Op 16 augustus 1893 werd beslist een eenvoudige kruisweg te plaatsen in de kerk, die werd ingewijd op 6 september 1893. (niet de huidige) In december 1894 werden twee biechtstoelen geplaatst in de kerk vervaardigd door beeldhouwer A. Kockerols uit Antwerpen. Kostprijs 1.880 Bfr. Op 31 mei 1895 besloot de Kerkfabriek het voorlopige altaar over te laten aan de zusters van Sint-Anna voor hun kapel. Rond 1909 schonken de zusters het altaar aan de nieuw opgerichte kerk van de Sint-Jozefparochie in Rijkevorsel. Het houten noodaltaar van de houten kapel op de Herentalsebaan legde dus een heel parcours af. Op 14 oktober 1895 werd de kerk plechtig ingewijd, maar ze was toen dus nog heel sober ingericht, enkel een altaar, twee biechtstoelen, een kruisweg en de oude attributen uit de houten noodkerk. In juni 1897 kreeg beeldhouwer Van Genck-Seele uit Antwerpen de opdracht twee zijaltaren en de preekstoel te maken. Kostprijs 11.860 Bfr. De zijaltaren werden geconsacreerd door Monseigneur J. Van der Stappen op 24 april 1899, toegewijd aan O.L.Vrouw en de H.Jozef. Er werden ook twee geschilderde ramen, naar tekeningen van Stalins en Janssens in de kleine kapellen geplaatst. Op 28 oktober 1899 besloot de Kerkfabriek de bakstenen vloer te vervangen door de huidige vloer omdat de

bakstenen vloer al veel sleet vertoonde en moeilijk te onderhouden was. Dit bracht echter veel moeilijkheden mee, want hij werd maar in 1904 afgewerkt. Op 4 oktober 1903 werd besloten om gaslicht in de kerk aan te brengen. Het werk werd uitgevoerd door de firma Peeters uit Antwerpen. Kostprijs 1.103,25 Bfr. De gestoelten en de communiebank werden gemaakt door J.Dockx uit Borgerhout. Kostprijs 2.834 Bfr. De doopvont, in zwarte marmer, werd door R.Kerens van Silsburg gemaakt. Kostprijs 1.100 Bfr. Van Sina maakte het koperen deksel. Kostprijs 500 Bfr. En dan waren er nog ijzeren tralies en deur geleverd door Pauwels uit Borsbeek voor 100 Bfr. In september 1905 startte men de voorbereidingen voor het aankopen van het orgel. Geplaatst in 1906. Kostprijs 14.500 Bfr. In mei 1906 begonnen de gebroeders Van Mierlo uit Antwerpen aan de huidige gebeeldhouwde kruisweg. Kostprijs 14.000 Bfr. een gift van Cl.Van den Haute. Hij werd ingewijd op 26 mei 1907. In oktober 1908 werden de gewaadkasten in de sacristie gemaakt door Jos Van Looy uit Deurne. In 1912 werden er nog drie biechtstoelen, een communiebank en een nieuw gestoelte geplaatst met financiële steun van het gemeentebestuur. Ook werd een verwarmingsinstallatie met roosters in de kerk en op het hoogkoor aangebracht. Tot dan was de kerk vrij primitief verwarmd met twee kolenkachels. Tussendoor maar ook later werden er nog beelden, processievaandels en andere benodigdheden aangekocht. De kerkstoelen oorspronkelijk afkomstig uit de houten noodkerk werden geleidelijk aan aangevuld en vernieuwd. De kerkstoelen waren oorspronkelijk knielstoelen. Alleen bij de preek werden de stoelen omgekeerd en erop gezeten. Sommige mensen hadden hun eigen stoel, volgens hun financiële middelen rijkelijk versierd met fluweel, of zelfs soms met bladgoud. Dat kwam door art. 64 van het keizerlijk decreet van Napoleon voor de Kerkfabrieken van 30 december 1809 dat de toestemming gaf voor de stoelen die de Kerkfabriek in de kerk plaatste een huurprijs te vragen. De Kerkfabriek mocht zelf zorgen voor de inning ervan. Zij lieten dat dan meestal over aan een stoeltjeszetster. Meestal was dat een vrouw die die taak combineerde met het poetsen in de kerk. Zij kreeg hiervoor dan een vergoeding. Zij moest ook zorgen dat na de vieringen de stoelen terug ordelijk werden geplaatst. Dikwijls was de stoeltjeszetster een kleurrijke figuur, dankbaar voor schrijvers en andere kunstenaars. De huurprijs voor een stoel in onze kerk bedroeg 10 Bfr. per jaar. (eigen stoel) Bij de andere kerkgangers kwam de stoeltjeszetster rond met de gekende stok met het beursje aan. Men had ook kaartjes die geknipt werden. Het hoogkoor was in onze kerk van het schip gescheiden door een trede en vier communiebanken, twee voor de zijaltaren en twee in de middenbeuk. De communiebanken waren houten, versierde knielbanken voorzien van een communiedwaal. Men knielde op de banken, vormde met de handen onder de dwaal een tafeltje en ontving de communie op de tong. Bij niet gebruik werd de dwaal naar achter over de communiebank geslagen. Aan de overkant van de sacristie was de kleedruimte voor de misdienaars. De misdienaars droegen toen een zwarte toog die dikwijls niet goed paste en met een singel moest worden opgehouden. Deze togen waren ook dikwijls afdraagsels van de priesters. Daarover droeg men dan nog een amict. Naast de deur van de sacristie hing een trekbel waarmee men klingelde bij het begin en einde van de vieringen. Tot rond de jaren 1960 mochten meisjes of vrouwen niet actief deelnemen op het hoogkoor. Dus alles was nog een mannenzaak. Het koorgestoelte links en rechts op het hoogkoor was feitelijk oorspronkelijk voor geestelijken, later namen de leden van de Kerkfabriek daar plaats. Bij begrafenissen werd de kist geplaatst op het hoogkoor op

de zogenaamde katafalk. De kist werd dan bekleed met een zwartkleed tot op de grond. De kansel of preekstoel stond rechts ter hoogte van de tweede kolom in de kerk. Boven de preekstoel was een klankbord aangebracht. Op de preekstoel werden door de priesters de wekelijkse homilieën gehouden. Bij de missies hielden de paters daar hun donderpreken over de hel en het vagevuur.

Ward Wené.

HEILIGE PIUS X

GELUK

Je kunt geluk lief meisje
Niet grijpen met je hand
Niet zetten in een lijstje
Niet binden in een band
Je kunt het zelf niet maken
Van hout van steen of zand
Niet breien of niet haken
Niet knippen uit een krant
Je maakt het niet van aarde
Ook niet van gras of hooi
En omdat je het niet maken kan
Is geluk zo mooi
't Is een ongeschreven liedje
De vogels zingen het uit
Het woont in hoge hemelen
En diep onder je huid
Jan

EEN MEREL

Er is iets in de zang van de merel
het is voorjaar
je wordt wakker
je ligt te denken in de morgen

Het raam staat open
Er is iets waarvan die vogel zingt,
en je denkt aan wat je moest opgeven.
Er is iets dat leeg is in je,
en het stroomt vol
met het zingen van die merel.

Rutger Kopland

SINT-JOZEF

FEMMA NODIGT UIT ...

Op donderdag 17 juni maken we een avondwandeling in het Rivierenhof. We spreken daar af op de parking (Ruggeveldlaan) om 19.00u. Van daaruit start onze wandeling.

Natuurlijk zijn er nog steeds een aantal regels om rekening mee te houden: 1,50m afstand houden, goede handhygiëne en verplicht mondmasker.

Voor deze activiteit is inschrijven verplicht.
Dit kan bij: -Miek Smeyers; tel. 0494 81 29 62
mia.smeyers@hotmail.com
-Lut De Munck; tel. 0486 98 89 78
lut.demunck1@gmail.com

We hopen dat je erbij zult zijn!

Noteer alvast:

Donderdag 1 juli fietstocht. Verdere info volgt!

FEMMA-leden en hun inwonende gezinsleden zijn tijdens de vermelde FEMMA-activiteiten verzekerd onder de ledenpolis van FEMMA, niet-leden kunnen zich hierop niet beroepen.

femmajozefien@gmail.com
www.femma.be/groep/deurne-jozefien

OKRA NODIGT UIT ...

OKRA WANDELZOEKTOCHT "HET ANTWERPS BEGIJNHOF EN ANDERE PARELTJES" (+/- 4 kilometer) – WOENSDAG 21 JULI

De zoektocht is gratis. Hij loopt van **14 juni tot 10 september**. Hij wordt gepubliceerd op <https://www.okra.be/regio/antwerpen> en kan zelf afgedrukt of op tablet meegenomen worden. Papieren exemplaren kunnen enkel telefonisch of per mail besteld worden antwerpen@okra.be tel :03/220.12.80 en worden per post opgestuurd. 5 euro per 2 exemplaren.

OKRA ACADEMIEVOORDRACHT:

Je vind op de website van OKRA regio Antwerpen de nodige informatie, ook de link naar de voordracht. Verwijs naar : <http://www.okra.be/regio/Antwerpen>.

Voordracht :

Tom Robersscheuten – De Mattheuspasie (tot 18/7/2021 op <https://www.rgsteam.be/okra3>)

VANAF DINSDAG 15 JUNI beginnen we terug elke week met de ontspanningsnamiddag vanaf 13h00 tot 17h00 in zaal Drakenhof.
Kaarten/rummicub/biljart/crea/ babbelen. Mondmaskers verplicht.

PETANQUE : Elke woensdagnamiddag van 13h30 tot 17h00 in Sorm, Victor De Langhestraat 83, 2100 Deurne. (Mondmasker en handgel verplicht meebrengen)
Info : Fons Claes (GSM 0498/120450)

FIETSEN: Start op maandag 7 juni (½ dag) Bijeenkomst om 13h30 aan de kerk. **Volgende ½ dag fietstocht op maandag 21 juni.**
Info : Suzanne Kunnen (GSM 0499/637884)

VERBONDSDAGUITSTAP "WATERLOO EN SERRISTENDORP, OVERIJSE" - MAANDAG 20 SEPTEMBER :

Programma :

- Ochtendkoffie/thee en koek.
- Gegidste bezoek aan het prachtig vernieuwde Memorial van Waterloo 1815
- Driegangenmenu + één frisdrank/pils inbegrepen.
- Gegidste erfwandeling door serristendorp Overijse (of vrije tijd).
- Bezoek aan serrist – proevertje – druiven kopen mogelijk.

Bijdrage : leden 60 euro, niet-leden 72 euro.

Inschrijven tot en met dinsdag 29 juni op bankrekening BE06-9730-0866-0922

SINT-ROCHUS.

DOOR HET DOOPSEL OPGENOMEN IN ONZE GROTE KRING.

Rafaël Marques Loureiro , zoontje van Emmanuel en van Kristien Marissens, geboren te Antwerpen en wonende te Borsbeek.

Een dikke Proficiat aan ouders en familie en een héél mooie toekomst voor Rafaël.

FEEST HEILIGE DRIEENHEID ...

**“De elf begaven zich naar Galilea,
naar de berg die Jezus hun aangewezen had.”**

*‘Laat Jeruzalem, de tempel, alles wat zichzelf zo centraal plaatst
in je religie maar links liggen.
Ga naar het wingewest Galilea van de heidenen
waar het religieuze leven niet florissant is.
Bestijg daar de berg.’*

Zo had Jezus het gevraagd om de nieuwe Messiaanse beweging
uit de comfortzone te zetten.

Terug naar de roots van weleer.

Op de berg had Mozes de Thora ontvangen,
Gods verbondenheid met zijn volk.

De geldigheid van deze vijf boeken van Mozes
had Jezus in vijf toespraken verduidelijkt.

Geïllustreerd tijdens zijn Bergrede,
visueel laten aanvoelen op die andere bergflank
aan het meer waar het brood zo verdeeld werd dat er overvloed was.
Op Tabor mochten drie leerlingen een glimp opvangen
van zijn diepe verbondenheid met de Stem die geroepen had:

**‘dit is mijn welbeminde zoon, in hem vind ik vreugde,
luister naar hem’.**

De kus van het verraad op de Olijfberg lag nog vers in het geheugen
en slechts één van hen had Jezus niet in de steek gelaten μ
op de berg van Calvarie.

En nu waren ze op weg naar de berg in het onrustige Galilea.

Voor de leerlingen is het een leertraject geweest,
beleefd met schade en schande terwijl zij ten diepste geraakt werden
door die goddelijke stroom die hem bezielde.

Daar, op die aangewezen berg, is Jezus in hun midden.

Vraagt hen om zijn taak verder zetten ‘tot aan de voleinding der wereld.’

Zo neemt Mattheüs in dit laatste paragraafje afscheid van zijn lezers,
uitnodigend om die bevrijdende weg van de Verrezenen
naar vrede en gerechtigheid verder te zetten.

Mensen te verzamelen rond hen, weerbaar te maken,
ecclesia te vormen en velen uit te nodigen

om zich te laten onderdompelen in Gods visioen.

En dit te doen, niet in eigen naam maar in verbondenheid
met dat diepe mysterie van God die louter ‘verlangen is
om lief te hebben,’.

Overspoeld worden door **‘de liefde van de Vader
en de Zoon en de heilige Geest’.**

De woorden

‘Drie-eenheid’ en ‘Drievuldigheid’

komen nergens voor in de Bijbel.
Het woord werd voor het eerst gebruikt in 381,
tijdens het concilie van Constantinopel.

Bij de afbeelding, zoals hier op de anonieme icoon in Novgorod (einde 14e) geeft men doorgaans God weer als een oude vader (zoals de Grieken en de Romeinen de oppergod Zeus / Jupiter voorstelden), Jezus wordt als een mens voorgesteld (met heel vaak een verwijzing naar zijn kruisdood) en de Heilige Geest als een duif.
God, zo leren ons de Schriften, is éinig,
met niets te vergelijken,
niet af te beelden ook al doen we het vaak.
Daarover zijn Joden, Christenen en Moslims het eens.
Maar hoe verstandelijk denken over drie: Vader, Zoon en Heilige Geest?
Al vlug duikelen we dan verdwalend
in een Grieks/Romeinse filosofische discussie
en vergeten de parabeltaal van het bijbels denken.
Hoe intens sprak Jezus over God in het verhaal van de 'Verloren zoon',
ooit zo indringend vertolkt door Rembrandt in zijn laatste,
miserabele levensfase, vlak voor zijn dood.

Een God met meer vrouwelijke dan mannelijke trekken.
Geen onverbiddelijke rechter maar verwachtend.
Toesnellend als zijn zoon weerkeert, omhelzend, kussend, vergevend.
Schenker van nieuw leven.
De linkerhand raakt sterk en gespierd de zoon aan.
De druk van de duim verbeeldt de kracht om vast te houden.
Verfijnd en teder, vingers dicht bij elkaar, rust de rechterhand, bemoedigend.
De rode mantel, het voorovergebogen lichaam als een beschuttende engel.
God die als een moeder haar eigen beeld en gelijkenis opneemt in haar schoot.
Verdriet, verlangen, hoop en eindeloos geduld.

Wat de parabel leert is geen theologische of filosofische constructie
maar een lied van betrokkenheid.
God is een en al bewogenheid om het verlorene,
vereenzaamde, zichzelf beschuldigende, op te tillen.
God is relatie. Die krachtige betrokkenheid,
het uitgaan van de vader naar zijn verloren zoon
en de inkeer van de zoon in de vader.
Hoe ongrijpbaar en krachtig is de geest die dat behartigt.
De parabel van Jezus schenkt geen exacte kennis van Gods mysterie
maar wel een diepe intuïtie dat je als mens eerst en vooral geliefd
en verlangd werd en dat je, wat er ook gebeurt,
steeds weer kunt terugkeren naar je Levensbron.
Dat had zijn Opstanding zichtbaar gemaakt.
De Onuitsprekelijke liet zijn zoon niet in de steek.

Die intuïtie moesten leerlingen uitdragen als een bron van hoop.
Geen moeilijk theologisch hersenspinsel over drie aparte Personen in Eén.
Getuigen moesten zij zijn van de diepe menselijke ervaring,
die zo goddelijk is, nl. dat liefde altijd gemeenschap zoekt,
mededeelzaam is en gedeeld wil worden zoals ze dat in Jezus ervaarden.
Hij maakte transparant wie God ten diepste is.
Voortaan wisten zij voorgoed dat zijn Geestkracht
hen zou vergezellen en dat er geen andere weg was
dan vanuit zijn volheid te leven.
En dat ze dat nu moesten doen,
levend vanuit zijn kracht,
de handen bemoedigend laten rusten op schouders
die gebukt gaan.
Voortaan moesten zij vanuit zijn Geest leven
want anders zou het geen leven zijn.
Ja ze wisten: `
dat hij bij hen zou blijven, alle dagen,
tot aan de voleinding der wereld`.

Paul Scheelen